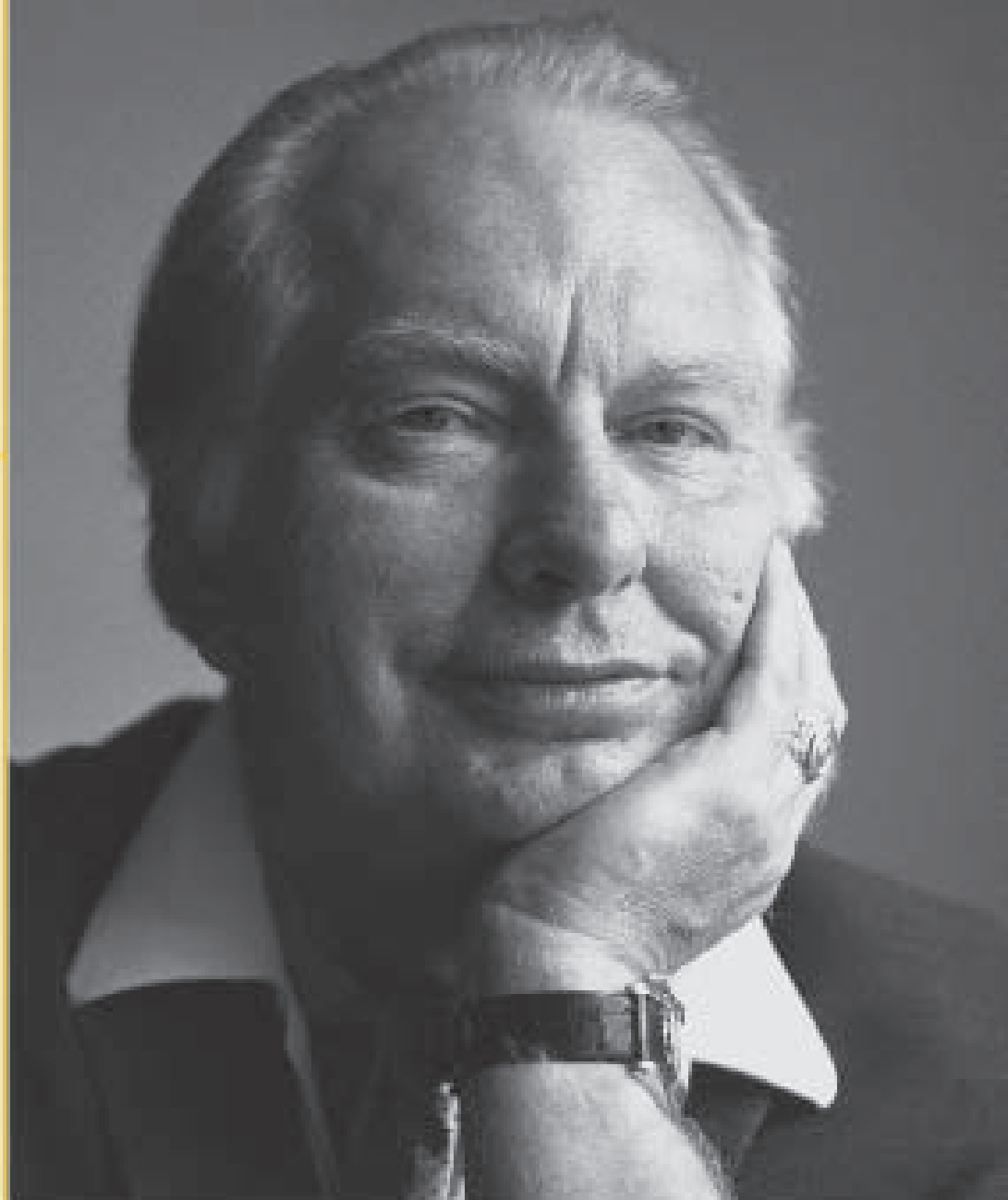

Formování
21. století
prostřednictvím
řešení pro lepší svět

L. RON HUBBARD

Úvod

Autor fotografie: L. Ron Hubbard

V roce 1959 učinil L. Ron Hubbard usedlost Saint Hill Manor v Sussexu (nahore) svým domovem. Zde žil se svou rodinou, odtud vedl iniciativy ke zlepšení podmínek místní komunity, založil Saint Hill College a řídil aktivity spojené s mezinárodní expanzí scientologického náboženství.

L Ron Hubbard je na celém světě znám jako zakladatel scientologického náboženství. Je vskutku mezinárodní osobností, která svou filozofií ovlivnila lidi všech zemí a kultur. Centrální a místní scientologické mise a církve najdete na pěti světadílech.

Počátky této mezinárodní proslulosti lze datovat do rozhodujícího období života pana Hubbarda, do doby, kdy začal Evropu nazývat svým domovem. V průběhu padesátých let jako průkopník scientologického hnutí pravidelně cestoval přes Atlantik do Evropy, objížděl kontinent se svými přednáškami a zakládal nová centra. V roce 1959, když expanze scientologie jak v Evropě, tak mimo ni vytvořila nutnost skutečně mezinárodního vzdělávacího a administrativního centra, zakoupil pan Hubbard venkovskou usedlost Saint Hill v jižní Anglii. Právě odtud řídil celosvětové rozšíření scientologie a založil Saint Hill College nabízející pokročilé kurzy pro duchovní církve.

Dílo L. Rona Hubbarda dnes studují a využívají lidé na celém světě – a jedná se o dílo nesmírného rozsahu, tvořené z více než pěti tisícu spisů a třemi tisíci přednášek zaznamenaných na magnetofonových páskách.

Všeobecné uznání tohoto muže – včetně tisíců ocenění a řádů a výjimečné popularity jeho díla mezi lidmi ze všech možných oborů a kruhů – je pouze jedním z ukazatelů potvrzujících účinnost jeho metod. Co je však důležitější, na světě žijí miliony lidí, kteří pana Hubbarda považují za nejlepšího ze všech svých přátel. Ačkoliv byl L. Ron Hubbard již dlouho oslavován jako skvělý autor a výzkumník, bylo to právě vydání díla *Dianetika: Moderní věda o duševním zdraví* z roku 1950, které jako první soustředilo pozornost světového společenství na osobnost L. Rona Hubbarda.

Tato kniha, která předznamenala historický bod obratu, poskytla první přijatelný způsob řešení problémů myslí, bylo to první světélko naděje, že lze něco udělat s příčinami válek, zločinu, šílenství a dalších projevů iracionálního chování. Dianetika je systém, který může kdokoliv použít ke zdokonalení sebe sama nebo svých blízkých. Právě z tohoto důvodu řekl profesor Dr. Frederick L. Schuman vyučující řízení státu na Williams College listu *New York Times* krátce poté, co kniha vyšla ve Spojených státech a Velké Británii: „Historie se stala závodem mezi dianetikou a katastrofou. Dianetika zvítězí, porozumí-li jí dostatečné množství lidí.“

„Zásluhy
L. Rona
Hubbarda
jsou skutečné,
pozitivní
a bezpochyby
trvalého
charakteru.“

– Peter Stoker, ředitel
Národní protidrogové
aliance, Londýn

Ačkoliv většina by se spokojila s tímto úspěchem, práce L. Rona Hubbarda neskončila u dianetiky. Ano, vyřešil sice rébus lidské mysli, pořád však zůstávaly otázky týkající se povahy lidské bytosti jako takové – hádanky pojící se k tomu, co nazýváme životem. Právě Hubbardův metodický a rozsáhlý výzkum této oblasti – tedy duchovní povahy člověka – dal základ aplikovanému scientologickému náboženství. Poskytl prostředky vedoucí nejen k většímu pocitu štěstí, větší schopnostem a uvědomění, ale též praktickou pomoc u zdánlivě tak neřešitelných společenských problémů, jako jsou užívání drog, morální úpadek a negramotnost.

Přesný popis dráhy L. Rona Hubbarda, po níž se dostal až k založení dianetiky a scientologie, tvoří rozsáhlý příběh, který začal dávno předtím, než publikoval první knihu věnovanou tomuto tématu. Ve skutečnosti již v útlém mládí projevoval výjimečnou cílevědomost a odhodlání, které z něj v kombinaci s jeho dobrodružnou povahou

nakonec učinily živoucí legendu. Jeho celoživotní hledání odpovědí na otázky spojené se stavem člověka bylo stejně dobrodružné, protože na rozdíl od jiných filozofů, kteří události zkoumali z nezáživné vzdálenosti, věděl, že ke skutečnému pochopení člověka je nutno být součástí života. Je třeba stýkat se se všemi možnými druhy a typy lidí a objevit veškerá zákoutí existence. Viděno z kterékoliv perspektivy lze říct, že to byl nesmírně bohatý a zajímavý život. Následující stránky jsou pokusem nabídnout čtenáři alespoň něco ze smyslu tohoto velkého života, ačkoliv jeho skutečná hodnota spočívá v odkazu, který pan Hubbard zanechal lidstvu.

Nejlépe to vyjádřil sám, když napsal: „Prošel jsem celý svět, abych studoval člověka s cílem porozumět mu, a právě *člověk*, nikoli má dobrodružství spojená s tímto hledáním, je tím nejdůležitějším... Mým životním záměrem nebylo vytvořit legendu o sobě samém. Jen jsem chtěl poznat člověka a porozumět mu.“

L. Ron Hubbard v Paříži, 1953

„Nevěděl jsem život v ústraní a pohrdám mudrcem, který nežil, a učencem, který není sdílný.“

Už žilo mnoho moudřejších, než jsem já, jen málokterý však ušel tak dlouhou cestu.

Prozkoumal jsem život shora dolů a zdola nahoru. Víím, jak vypadá z obou stran. A víím, že existuje moudrost i že existuje naděje.“

– L. Ron Hubbard

1911 - 1923

L. Ron Hubbard Mladá léta

„Ze všech různých informací, které se pro mne staly důležitými, ... jsem skutečný základ získal ve skautu. Jsem zavázán celé řadě skvělých mužů, kteří svůj čas a pozornost věnovali neklidnému, nespoutanému a nanejvýš aktivnímu chlapci, a musím přiznat, že až jsem jejich trpělivost pokoušel mnohokrát, nikdy to na sobě nedali znát.“

– L. Ron Hubbard

Lafayette Ronald Hubbard, syn námořního důstojníka Harryho Rosse Hubbarda a Ledory May Hubbardové, se narodil 13. března 1911 ve městě Tilden v Nebrasce. Ve věku dvou let se spolu s rodinou přestěhoval na ranč poblíž městečka Kalispell v Montaně a odtud zase do metropole státu, města Helena.

Jako malý kluk na drsném západě se naučil mnoho o tom, jak přežít – díky, jak sám řekl, jeho „odvážnému přístupu, ironickému humoru, kovbojským žertíkům a tendenci zlehčovat i ty nejhorší a nejnebezpečnější věci“. Na koni

jezdil již ve třech a půl roku a záhy musel čelit nebezpečí – například uniknout smečce kojotů na hřbetě své kobylinky Nancy Hanks.

Matka L. Rona Hubbarda byla na svou dobu výjimečnou osobností. Tato velmi vzdělaná žena, která před sňatkem s Ronovým otcem studovala na učitelském ústavu, byla skvěle připravená vzdělávat svého malého syna. Pod jejím vedením se Ron již v útlém věku naučil číst a psát a záhy živil svou zvědavou touhu poznat život díly Shakespeara, řeckých filozofů a dalších klasiků.

Když otcova kariéra u námořnictva donutila rodinu opustit Montanu a podniknout několik cest

Mladičký Ron a jeho otec Harry Ross Hubbard chytají ryby na jedné z mnoha výprav z domova v Montaně na námořní základnu v Kalifornii, kde otec sloužil.

Ron, který zvládl každou dovednost potřebnou k přežití, uvedenou v jeho skautském deníku (níže), se ve 13 letech stal nejmladším vůdcem skautů v Americe.

po celé zemi, Ronova matka byla opět po ruce, aby svému synovi pomohla dohnat vše, co ve škole zameškala.

A právě v těchto raných letech svého života se Ron poprvé setkal s jinou kulturou, konkrétně s indiánským kmenem Černonožců, kteří tou dobou ještě žili v izolovaných osadách na okrajích Heleny. Mezi jeho přátele patřil zejména starý indiánský šaman, který, jak později napsal, byl „psanec a nesmírně

zajímavý člověk, skutečný kmenový kouzelník Černonožců... Sen malého chlapce.”

Díky svému ojedinělému přátelství s obvykle velmi uzavřeným indiánem byl Ron záhy zasvěcen do různých tajemství kmene, jeho legend, zvyků a způsobů přežití v nehostinném prostředí. Ve věku šesti let se stal pokrevním bratrem Černonožců, což je čest, které se dostalo jen několika bílým mužům.

Počátkem roku 1923, když bylo Ronovi dvanáct let, se on i jeho rodina přestěhovali do státu Washington, kam byl otec převelen, aby sloužil na místní námořní základně. Vstoupil do skautské organizace a ještě téhož roku hrdě dosáhl hodnosti skauta juniora první třídy. Následujícího roku se stal nejmladším skautem Orel* v Americe, což byl raný důkaz toho, že mu nebylo souzeno prožít obyčejný život.

* Skaut Orel – nejvyšší ocenění v americké skautské organizaci.

1923 - 1929

Na cestě k objevům Cesty na východ

Dvanáctiletý
zvědavec Ron se
s principy freudovské
psychoanalýzy
poprvé seznámil
díky přátelství
s velitelem amerického
námořnictva
Thompsonem, kterého
potkal na palubě
lodi při své cestě do
Washingtonu, D. C., na
sklonku roku 1923.

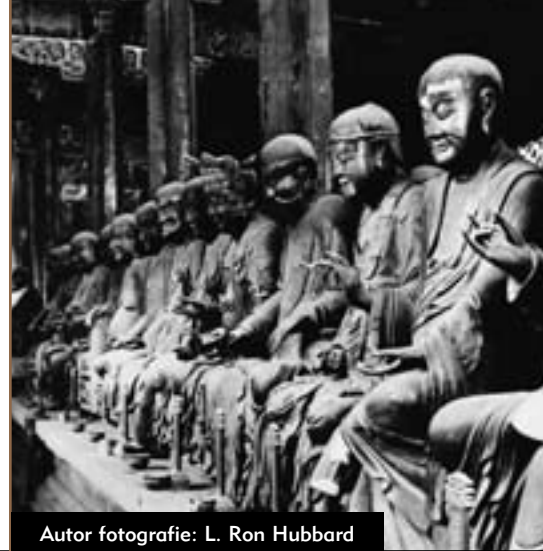

Konec roku 1923 – Washington, D. C.

Na sklonku roku 1923 se mladý Ron plavil přes Panamský průplav do Washingtonu, D. C., a při té příležitosti se seznámil s Josephem C. Thompsonem, důstojníkem zdravotnických jednotek amerického námořnictva. Velitel Thompson byl prvním důstojníkem, kterého americké námořnictvo vyslalo na studijní

stáž u Sigmunda Freuda, a on s radostí předal základní principy freudovské teorie svému mladému příteli. „Díky tomuto přátelství,“ poznamenal Ron, „jsem se mohl účastnit mnoha přednášek v nemocnicích námořnictva a obecně jsem se obeznámil s psychoanalýzou tak, jak ji z Rakouska exportoval Freud.“ Ačkoliv byl Ronův zájem o velitelovy přednášky velmi

Školní třídy mu připadaly poněkud omezující, a tak se Ron vydal do daleké ciziny a do Orientu se plavil na palubě lodí, jako např. USS Henderson (dole). Mezi mnoha snímky, které udělal, je i fotografie tajemného Chrámu tisíce Buddha (vpravo) a Letní palác císařovny vdovy Cixi (vpravo dole), obojí v Pekingu.

Autor fotografie: L. Ron Hubbard

Ve věku šestnácti let podnikl mladičký Ron první z několika cest do Asie přes Tichý oceán, během kterých se věnoval studiu kultury Dálného východu.

Autor fotografie: L. Ron Hubbard

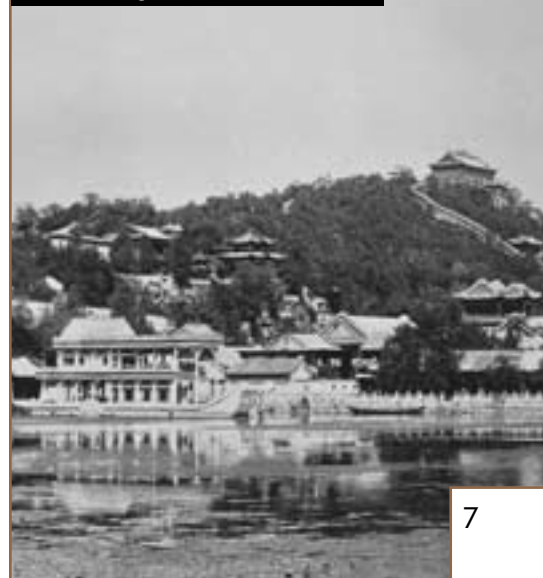
zanícený, mnoho jeho otázek zůstalo nezodpovězených.

V roce 1927, ve věku šestnácti let, podnikl Ron první ze svých několika cest přes Pacifik do Asie. Tam, ať už sám či ve společnosti důstojníka britského vyslanectví, využil této jedinečné možnosti ke studiu kultury Dálného východu. Mezi mnoha jinými se stal přítelem a žákem moudrého a zkušeného pekingského

kouzelníka, který byl jedním z posledních potomků čínských mágů na dvoře Kublajchána.

Ačkoliv byl Starý Mayo znám především jako varietní umělec, byl též znalý prastaré čínské moudrosti, která byla předávána z generace na generaci. Ron strávil mnoho večerů ve společnosti moudrých mužů a nadšeně vstřebával jejich slova.

Právě na těchto cestách

1928 – Guam

Ronova první cesta přes Tichý oceán ho zavedla do džungle na ostrově Guam, na pobřeží Číny a do Himálaje. Ve věku sedmnácti let se mu na unikátní fotografii (dole), kterou pořídil nedaleko Nan-k'ou Pass, západně od Pekingu, podařilo zachytit sedm ohybů Velké čínské zdi. Jeho asijské fotografie zakoupil mezinárodní fotografický dům Underwood & Underwood a National Geographic.

Na jeho asijských cestách bylo Ronovi dopřáno obeznámit se s jen zřídka kdy přístupnými buddhistickými kláštery v západním pohoří. Čas strávený ve společnosti mnichů a starých Číňanů byl neocenitelnou zkušeností při hledání odpovědí na dilema lidství.

Autor fotografie: L. Ron Hubbard

1928 – Guam; autor fotografie: L. Ron Hubbard

bylo Ronovi dopřáno navštívit legendární, avšak jen málo známé buddhistické kláštery v západním pohoří Číny – chrámy zpravidla nedostupné jak místním rolníkům, tak návštěvníkům z ciziny.

Kromě jiných divů se Ron zmiňuje o tom, jak pozoroval mnichy medituující celé týdny o smrti a rozjímající o pravdách vyššího řádu. Většinu času

opět strávil zkoumáním a tázáním, hledáním odpovědí na dilema lidství.

Mimo klášterní zdi zase pečlivě studoval okolní kulturu. Kromě pobytu s místními tatarskými kmeny trávil čas s kočovnými bandity původem z Mongolska. Cestoval též podél čínského pobřeží, objevoval vesnice a města, nořil se do samé podstaty národa.

A ať už se vydal kamkoli,

*Ron v Zakázaném městě
(Peking, 1928) před návratem
do Washingtonu,
kde měl pokračovat ve
formálním vzdělávání.*

v jeho mysli byla stále přítomna jedna otázka: „Proč?“ Proč je tolik trápení a lidské bídy? Proč člověk, i přes veškerou starověkou moudrost a vědomosti shromážděné ve známých textech a chrámech, nedokáže vyřešit tak základní otázky, jako jsou válka, šílenství a neštěstí?

Při hledání odpovědi na tyto otázky, ve věku devatenácti let a dlouho před zavedením komerční letecké dopravy či nadzvukových letadel, procestoval více než 400 tisíc kilometrů a kromě Číny navštívil též Japonsko, ostrov Guam, Filipíny a další místa východu. Svět se doslova a do písmene stal jeho školní třídou, v níž dychtivě studoval, zaznamenával viděné a učil se s pomocí vždy přítomných deníků, které pečlivě uchoval pro budoucí odkaz.

Ať už se vydal kamkoli, vždy si našel čas pomáhat ostatním a učit je. Na dalekém ostrově v Pacifiku se mu například podařilo vyděšeným domorodcům dokázat, že úpění ducha v údajně strašidelné jeskyni není nic jiného než hučení rychlého proudu podzemní vody.

Na ostrovech v jižním Tichomoří pokračoval Ron ve svém hledání a podnikl výpravu hluboko do džungle ostrova Guam, kde objevil starověké polynéské pohřebiště, místo zasvěcené tradici hrdinných válečníků a králů. I přes velké obavy jeho domorodých přátel se mu podařilo prozkoumat posvátné místo – a jeho odhodlání čerpalo právě z neutuchající touhy vědět víc.

Pobyty v Asii a na tichomořských ostrovech měly na Rona hluboký vliv a umožnily mu subjektivní pochopení východní filozofie.

Avšak i přes všechny divy těchto zemí a hlubokou úctu, již choval k těm, které potkal, ho nadále pronásledovalo jeho trápení: obrázky čínských žebráků žadonicích o smrt nad otevřenými hroby v Pekingu, děti oděných do šatů, pro něž jsou i cáry vzletným pojmem, všudypřítomná nevědomost a beznaděj. Nakonec došel k nevyhnutelnému závěru, že přes moudrost svých starověkých textů nemá východ odpovědi na otázky spojené s mizérií lidského rodu. Bylo to zřejmé z toho, jakého ponížení a utrpení se dostávalo jeho obyvatelům.

Ve věku devatenácti let, dlouho před zavedením komerčního letectví, procestoval Ron více než čtyři sta tisíc kilometrů a kromě Číny cestoval i do Japonska, na ostrov Guam, Filipíny a další zajímavá místa.

1930 - 1931

Objevování tajů exis Univerzitní léta

L. Ron Hubbard (horní řada, druhý zprava) a kolegové ze studentského spolku na Univerzitě George Washingtona

Po návratu do Spojených států na podzim roku 1929 pokračoval Ron ve svém formálním vzdělávání. Po studiu na přípravce Swavelly Prep School v Manassasu ve Virginii absolvoval Woodwardovu školu pro chlapce ve Washingtonu, D. C.

Poté nastoupil na Univerzitu George Washingtona. Hlavním

oborem studia měla nejspíš být etnologie, a to vzhledem k tomu, že již byl expertem na mnoho různých kultur – počínaje filipínskými Pygmeji přes šamany z Bornea až po domorodé Chamorry z ostrova Guam. Avšak zásah osudu a otce ho našťastí přivedl ke studium matematiky a techniky. Jeho znalosti mnoha kultur a rostoucí povědomí o stavu

člověka, rozšířené o technickou a matematickou přípravu, mu pomohly zaujmout vědecký přístup k řešení rébusu existence a pochopení duchovního potenciálu jedince. Jeho teorie, že svět elementárních částic by mohl poskytnout vysvětlení lidských myšlenkových procesů, ho přivedla ke studiu v jednom z prvních univerzitních programů jaderné

tence

Kromě studií v jednom z prvních amerických univerzitních programů jaderné fyziky na Univerzitě George Washingtona přispíval Ron do studentských novin The University Hatchet, psal scénáře rozhlasových her, zpíval balady a působil jako korespondent listu Washington Herald.

fyziky ve Spojených státech. Navíc ho trápila otázka bezpečnosti světa, protože si uvědomoval, že má-li člověk rozumně a ke svému užitku zkrotit atom, musí se nejprve naučit zkrotit sám sebe. Později bylo jeho cílem syntetizovat a prověřit veškeré vědění toho, co bylo pozorovatelné, uskutečnitelné a co mohlo doopravdy pomoci vyřešit lidské problémy. Právě za tímto účelem se rozhodl, že přesně určí, jakým způsobem pracuje lidská mysl.

Při jednom ze svých prvních průkopnických pokusů v této oblasti použil zařízení k měření zvukových vln nazvané Königův fotometr. Dva studenti četli do tohoto zařízení poezii ve dvou zcela odlišných jazycích – japonštině a angličtině. Zjistil, že zařízení rozpoznalo řeč jako poezii bez ohledu na jazyk. Vlnová délka zaznamenaná Königovým fotometrem byla stejná, ať už student četl haiku (pozn.: nejznámější forma japonské poezie) v japonském originále nebo anglické verše.

Právě toto považoval za vědecký důkaz, že lidé nejsou natolik odlišní, jak se kdysi domníval, že naopak existuje jakási rovina společná pro všechny a že

ve skutečnosti reaguje každá mysl na tytéž podněty velmi podobně.

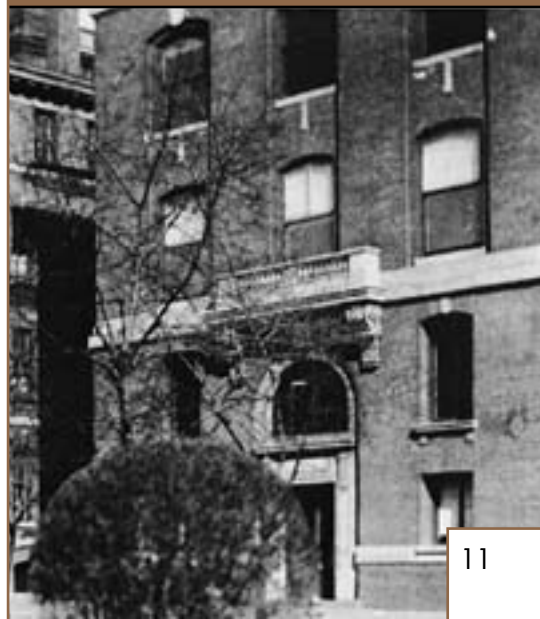
V domnění, že otázky, které vyvstaly z těchto experimentů, nejlépe zodpovědí lidé, jejichž zaměstnáním je znalost lidské mysli, se Ron vydal se svými objevy na katedru psychologie. Odpovědí se mu nedostalo, místo toho zjistil, že psychologové na Univerzitě George Washingtona nebyli schopni či ochotni pochopit výsledky jeho pokusů – a co je mnohem důležitější – že je něco takového ani nezajímá.

Zanedlouho ho zcela ohromilo zjištění, že vůbec nikdo netuší, jakým způsobem pracuje lidská mysl. Co víc, že na poli psychologie nebo psychiatrie není osobnost, která by se alespoň blížila k vyřešení této otázky.

Odpovědi nebyly na východě, ale ani v žádném z kulturních center západu.

„Vyjádřím-li to neomaleně,“ řekl, „bylo zřejmé, že jsem součástí kultury, která ví o lidské mysli méně než nejprimitivnější z kmenů, s nimiž jsem měl možnost se setkat. A protože jsem věděl, lépe řečeno: protože mne vedli k tomu, že lidé z východu nedokáží proniknout do hlubokých tajů mysli, bylo mi jasné, že mne čeká hodně bádání.“

Během studií na Univerzitě George Washingtona se Ron pustil do soukromého hledání odpovědí na otázky spojené s duchovním potenciálem člověka a jeho existencí.

1932 - 1938

Výzkum a objevy Expedice a literární sláva

„L. Rona Hubbard
netřeba představovat. Podle
dopisů, které jste nám vy
[čtenáři] zaslali,
jsou jeho povídky
jedny z nejpoblárnějších
v našem časopise.“

– Vydavatel časopisu
Thrilling Adventures, 1934

„Jakmile se jeho povídky objevily
v novinových stáncích, staly
se součástí kulturního dědictví
každého jeho fanouška.“

– Frederik Pohl,
známý americký spisovatel

Rozhodnut, že formální studium mu nemůže nic víc nabídnout, opustil hluboce deprimovaný L. Ron Hubbard vysokou školu a opět se vydal na svou pouť světem za poznáním lidského života. O tomto období řekl: „Díky psaní jsem mohl financovat svůj výzkum včetně expedic, na které jsem se vydal, abych zkoumal primitivní národy a zjistil, zdali lze nalézt funkční společný jmenovatel lidské existence.“

Vedl dvě expedice, Karibskou filmovou expedici, dva a půl měsíce trvající a osm tisíc kilometrů dlouhou výpravu na palubě čtyřstěžňového šku neru *Doris Hamlin*; a Západoindickou mineralogickou expedici, která provedla první mineralogický průzkum ostrova Portoriko od doby, co se stal součástí USA. Po návratu do Spojených států a s několika vědeckými granty, které tu a tam získal, začal usilovně psát a klestit si tak svou cestu ke slávě a štěstí. Svůj výzkum podporoval právě prostředky, které získal jako jeden z nejoblíbenějších spisovatelů třicátých let minulého století.

Vydavatel časopisu *Thrilling Adventures*, jednoho z více než třiceti magazínů, na jejichž obálce pravidelně stálo Ronovo jméno, napsal v říjnu 1934: „L. Rona Hubbard není potřeba představovat. Podle dopisů,

kte ré jste nám zaslali, jsou jeho povídky jedny z nejpoblárnějších v našem časopise. Mnoho z vás se zajímalo, jak se mu podaří dosáhnout té nádherné barvy, charakteristické pro všechny jeho povídky z dalekých zemí. Odpověď zní: Byl tam, přítel. Byl tam, viděl a vykonal své. A nebylo to jednou ani dvakrát.“

Zatímco nadále psal pro své newyorské nakladatele a pracoval na scénářích pro Hollywood, například *Tajemství ostrova pokladů*, neustával ve svém životním díle na výzkumu člověka a jeho mysli.

L. Ron Hubbard hledal princip, který by vedl ke sjednocení vědění a objasnil smysl existence – tedy to, co se v minulosti pokoušeli nalézt i jiní filozofové, ať už více či méně úspěšně. Ve skutečnosti se mnoho západních filozofů vzdalo myšlenky, že by různí lidé mohli mít něco společného, a přestali si klást otázky týkající se životní síly nebo esence života. Na člověka začali pohlížet jako na další druh ze zvířecí říše, pouhé maso a kosti.

Avšak pan Hubbard viděl člověka ve zcela odlišném světle. Ačkoliv to zatím nedokázal pojmenovat, byl si jist tím, že život je více než nahodilá řada chemických reakcí a že na pozadí našeho jednání je jakési inteligentní nutkání. Při pokusu uspořádat obrovské množství dat, která získal – na svých cestách, při svém výzkumu

Po celá třicátá léta L. Ron Hubbard pilně tvořil – napsal více než 30 různých publikací a scénářů pro Hollywood, např. *Tajemství ostrova pokladů* – a kromě toho zkoumal a nakonec i našel jednotící základní společný jmenovatel existence: PŘEŽÍT.

„Ron z jakéhosi důvodu znal věci, které pětadvacetiletí lidé obvykle neznají – věděl, jak lidé přemýšlejí, co je v jejich srdcích, znal cíle, za které bojovali. A věděl, že jsou chvíle, kdy musíte přijímat rány, chcete-li nakonec zvítězit.“

– Richard Kyle,
Vydavatel časopisu Argosy

a experimentech, se ocitl na nové experimentální cestě; tentokrát chtěl zjistit, jakým způsobem pracují buňky. A na základě série rozsáhlých pokusů došel na počátku roku 1938 k překvapivému objevu obrovského významu – podařilo se mu izolovat společný jmenovatel existence: PŘEŽÍT.

To, že se člověk snaží přežít, nebylo novou myšlenkou. To, že právě tato motivace je jednotícím základním společným jmenovatelem existence, však ano.

Tou dobou převažující teorie považovala život jednoduše za nahodilou řetězovou reakci v moři amoniaku. Tyto Hubbardovy objevy, vyvracející materialistický světový názor a tvořící základ pro veškerou jeho pozdější práci, byly zkompileovány do filozofického rukopisu *Excalibur*, napsaného během prvních týdnů roku 1938.

Při vzpomínkách na práci na tomto prvním z mnoha rukopisů věnovaných existenci poznamenal: „Snažil jsem se objasnit toto

tajemství, a když jsem napsal deset tisíc slov, viděl jsem ho mnohem jasněji. A tak jsem těch deset tisíc slov zničil a začal znovu.“

Reakce těch, kdo měli možnost přečíst si rukopis, byla velmi dramatická a ne jeden nakladatel se snažil, seč mohl, aby ho mohl vydat. Hubbard odmítl. „*Excalibur* neobsahoval terapii žádného druhu, byla to pouhá rozprava o tom, co tvoří život. Rozhodl jsem se jít dál,“ dodal.

1939 - 1944

Výzkumník a námořník Další výzkum; zásah války

„Chcete-li poznat život,
musíte být jeho součástí,
musíte sestoupit dolů
a pozorně se dívat.
Musíte proniknout do
všech tajů a zákoutí
existence a musíte
poznat všechny možné
typy lidí, než můžete
nakonec s určitostí
prohlásit, čím vlastně
člověk je.“

– L. Ron Hubbard

1940 – Pobřeží Britské Kolumbie, hranice Aljašky

Pan Hubbard nadále financoval svůj výzkum svou stále úspěšnější beletrií. Jeho povídky a romány se dotkly každého žánru – od dobrodružné literatury a cestopisů až po tajemný či westernový román, romantickou literaturu, sci-fi a fantasy. Tím, že nepsal o strojích a robotech, ale o skutečných lidech a dobrodružstvích, se stal průkopníkem zcela nové éry sci-fi

literatury a jedním z tvůrců takzvané Zlaté éry science fiction.

Pokračoval i ve svých expedicích. Byl zvolen členem prestižního mezinárodního klubu badatelů The Explorers Club v New Yorku a byla mu svěřena klubová vlajka – vysoká pocta na poli bádání – za Aljašskou rozhlasovou experimentální expedici v květnu roku 1940. Tato expedice obrovskou měrou přispěla ke kodifikaci map pobřeží Britské Kolumbie a Aljašky. Kromě toho, jak poznamenal

sám Ron Hubbard, byla expedice možností ke zkoumání mytologických cyklů „Aleutů a Tlingitů stejně jako Haidasů (pozn.: původních obyvatel), kteří byli nejpříbuznější bílé rase. Obzvláště mne zajímaly jejich příběhy a legendy o Potopě, protože tuto legendu jsem našel téměř u každého primitivního národa, který jsem potkal.“

V prosinci roku 1940 získává L. Ron Hubbard od amerického ministerstva obchodu oprávnění k řízení parních a motorových plavidel.

důstojník

Ústředí klubu *The Explorers Club* v New Yorku (vpravo) podpořilo některé z nejdůležitějších expedic 20. století včetně 3200 kilometrů dlouhé výpravy L. Rona Hubbarda v roce 1940, jejímž cílem bylo znovu zmapovat zrádné vody a proudy u pobřeží Britské Kolumbie a Aljašky.

„L. Ron Hubbard je muž, jehož význam nelze přecenit.“

– Pavel Popovič,
ruský kosmonaut

O tři měsíce později získává další certifikát potvrzující jeho kapitánské schopnosti: oprávnění k řízení plachetnic na všech oceánech.

Po celou dobu však pan Hubbard pokračoval ve svém hledání odpovědí na hádanky spojené s lidským životem. Jeho spisy a expedice sloužily k financování jeho výzkumů a k prohlubování poznání světa a života.

Pak vypukla válka. Když Spojené státy vstoupily do druhé světové války, narukoval L. Ron Hubbard

k námořnictvu, kde získal hodnost podporučíka a sloužil pak jako korvetní kapitán. Účastnil se bojů v Atlantiku i Pacifiku a v očích těch, kteří sloužili pod jeho velením, se mu podařilo výrazně odlišit se od ostatních velících důstojníků. Nebyl však mužem, který by si válku užíval, a protože viděl tolik zabíjení, aby mu to vystačilo na celý život – a měl možnost na vlastní kůži poznat účinek toho krveprolití na duševní zdraví člověka, rozhodl se zdvojnásobit svou snahu o vytvoření

méně bláznivého světa. Tentýž soucit ho vedl k tomu, aby učinil vše, co bylo v jeho silách, a ochránil své mužstvo, což jednoho z jeho podřízených přimělo napsat tato slova:

„Cítím, že vám dlužím obrovský vděk. Za prvé za to, že mi bylo přáno poznat Vás. Za druhé proto, že v mých očích máte všechny atributy románového námořního důstojníka. Podle mého názoru jste byl důstojníkem a gentlemanem dlouho předtím, než tak rozhodl Kongres.“

1945 - 1949

Vytvoření vědy o mysli

„Nejdůležitější věc, kterou bych já osobně spojoval s L. Ronem Hubbardem, je schopnost jednotlivců naučit se vést lepší život a přispět k tomu, aby se z planety Země stalo lepší, zdravější místo.“

– Irving Sarnoff,
prezident organizace Přátelé
Spojených národů

1945 – Nemocnice vojenského námořnictva v Oak Knoll

V roce 1945 byl pan Hubbard, částečně slepý kvůli poranění zrakových nervů a ochromený v důsledku zranění kyčlí a zad, hospitalizován v nemocnici vojenského námořnictva Oak Knoll v kalifornském Oaklandu. Mezi pěti tisíci pacientů z řad námořnictva v Oak Knoll byly stovky někdejších amerických zajatců, kteří byli osvobozeni z japonských táborů na ostrovech v jižním Tichomoří. Mnoho z nich bylo ve strašném stavu kvůli hladu a dalším příčinám a nebylo schopno vstřebávat bílkoviny.

Ve snaze vyřešit tento problém ordinovali lékaři námořnictva těmto pacientům mužský hormon testosteron. Tato léčba však neúčinkovala na všechny pacienty a Ron Hubbard využil příležitosti, aby nejen pomohl svým válečným druhům, ale aby též v praxi ověřil teorii, kterou formuloval.

„Snažil jsem se zjistit,“ napsal, „zda-li mysl řídí nebo neřídí tělo nebo zda-li tělo řídí mysl. Jestliže u některých z těchto pacientů hormony nezabíraly a u jiných ano, musela mít příčina duševní povahu. Pokud měli ti pacienti, u nichž léčba neúčinkovala, vážný duševní blok, bylo zřejmé, že se jejich stav nezlepší bez ohledu na množství aplikovaného hormonu či způsob

léčby. Je-li tedy mysl schopna natolik omezit fyzické tělo, pak je zcela zřejmé, že je mylná domněnka, tak dlouhou dobu považována za fakt, a sice že struktura řídí funkci. Rozhodl jsem se dokázat to... Nezajímala mne endokrinologie, ale toužil jsem vyřešit otázku, zdali funkce řídí strukturu nebo naopak.“

Případ za případem zjišťoval, že s užitím technik, které vyvinul, se stav pacientů dříve nereagujících na léčbu zlepšil, jakmile došlo k odstranění duševních bloků.

Ve skutečnosti tedy funkce řídila strukturu. Jak tehdy poznamenal L. Ron Hubbard: „Pánem je myšlenka.“

To byl velmi revoluční koncept, který učinil konec mylným představám, které po celá staletí zamořovaly východní filozofie i vědu.

Když byl na konci války obnoven mír, byl pan Hubbard okamžitě připraven pokračovat v testování použitelnosti svých objevů. Byl to velmi intenzivní výzkum. Jako subjekty svého výzkumu si vybral lidi ze všech možných sfér života – v Hollywoodu pracoval s herci a autory, v Savannah v Georgii pomáhal silně narušeným pacientům psychiatrické kliniky, kromě toho působil též ve Washingtonu, D. C., v New Yorku, New Jersey, Pasadeně,

Pomocí základních principů dianetiky, které formuloval v poválečných letech, L. Ron Hubbard nejenže pomohl jiným zraněným válečným veteránům, ale v roce 1949 se mu podařilo vyléčit se z vlastních bojových zranění – a publikovat původní teze dianetiky.

„Snažil jsem se zjistit, zda mysl řídí nebo neřídí tělo nebo zda tělo řídí mysl,“ prohlásil pan Hubbard o svém poválečném výzkumu. Jeho závěr: „Pánem je myšlenka.“

Los Angeles a Seattlu. Do roku 1950 osobně pomohl více než čtyřem stovkám lidí a jeho výsledky byly pozoruhodné. Využíval přitom tytéž procedury rehabilitace zranění, které použil sám na sobě, dokud se v roce 1949 úplně neuzdravil.

Po návratu do Washingtonu, D. C., shrnul pan Hubbard šestnáct let svých výzkumů člověka do rukopisu *Dianetika: původní teze* (dnes vydávané pod titulem *Dynamiky života*), díla, které přehledně objasňuje jím používané

principy. Svůj rukopis nenabídl žádnému nakladateli. Jednu nebo dvě kopie předal přátelům, kteří knihu okamžitě rozmnožili a poslali dál svým přátelům a tito obratem pořídili další kopie a rozeslali je dalším lidem. Tímto způsobem, tedy předáváním z ruky do ruky, dianetika proslula na celém světě, a to spolu s informací, že se Hubbardovi podařilo učinit revoluční objev.

L. Ronu Hubbardovi se podařilo nalézt zdroj lidského iracionálního

chování a vyvinout techniku mysli, která fungovala. Zrodila se dianetika.

Krátce poté byl doslova zavalen dopisy žádajícími o více informací ohledně využití jeho objevů. V naději, že své závěry zprostředkuje širší veřejnosti, a na naléhání svých tehdejších spolupracovníků nabídl výsledky své práce Americké lékařské asociaci a Americké psychiatrické asociaci. Reakce byla více než poučná. Systém zdravotní péče nejenže nejevil zájem o jeho práci, odmítl dokonce ověřit jeho výsledky.

1950

Knih, která nastarto Dianetika: Moderní věda o

„Vliv dianetiky znamená, že svět už nikdy nebude tím, čím býval. Historie se stala závodem mezi dianetikou a katastrofou.

Dianetika zvítězí, porozumí-li jí dostatečné množství lidí.“

– Frederick L. Schuman, profesor na Williams College, USA

Autor s prvním vydáním

Jedna z prvních demonstrací

Přátelé L. Rona Hubbarda a jeho spolupracovníci byli zděšení reakcí ze samotné bašty medicíny. Na jedné straně stály stovky případů a nadšených svědectví o těch, kteří studovali a využívali dianetiku, a tisíce dopisů od lidí toužících dozvědět se víc. Na druhé straně bylo několik „expertů“, kteří se při řešení problémů lidské mysli uchýlovali k řešení pomocí 220 voltů (pozn.: elektrošoky) a kteří se

dianetikou sice nikdy nezabývali, přesto ji odmítali.

A tak bylo učiněno rozhodnutí. L. Ron Hubbard oslovil veřejnost přímo, příručkou podrobně objasňující jeho objevy a techniky, které vyvinul. Nikdy předtím nebyl sepsán podobný text věnovaný lidské mysli, dílo napsané doslova pro člověka z ulice.

„V dubnu vyjde novinka nazvaná Dianetika,“ napsal známý sloupkař amerických novin a časopisů Walter Winchell

31. ledna 1950. „Nová věda, která pracuje s rigidním pohledem materialistické vědy na oblast lidské mysli. Podle všeho bude pro lidstvo stejně revolučním mezníkem jako existence prvního jeskynního muže či objev ohně.“

Winchellovo očekávání se potvrdilo.

Titul s názvem *Dianetika: Moderní věda o duševním zdraví* byl vydán 9. května 1950. Reakce byla okamžitá a bouřlivá. Kniha se prakticky přes noc stala

vala celé hnutí duševním zdravím

V roce 1950 vzala dianetika Spojené státy americké doslova útokem – důkazem toho byl počet účastníků přednášek, titulky v celonárodních médiích a vrchní příčky v žebříčcích bestsellerů.

...cí dianetických technik samotným L. Ronem Hubbardem

Téměř přes noc se *Dianetika* stala celonárodním bestsellerem a nakladatele zavalilo pětadvacet tisíc dopisů a telegramů. Kniha se dostala do žebříčku nejprodávanějších knižních titulů listu *New York Times* a setrvala tam celou řadu měsíců. Mezitím navždy změnila životy milionů lidí.

bestsellerem a nakladatele zavalilo více než pětadvacet tisíc dopisů a blahopřejných telegramů nejen z USA, ale později i z Kanady, Velké Británie, Francie, Německa, Itálie a Japonska. Kniha se dostala na seznam nejprodávanějších knižních titulů listu *The New York Times*, kde setrvala týdny a měsíce.

Dianetice se tou dobou dostalo zahraničních vydání – první vyšla ve Velké Británii a Itálii, která navždy změnila život L. Rona

Hubbarda a, jak později uvidíme, i milionům dalších lidí.

Vydání titulu *Dianetika: Moderní věda o duševním zdraví* bylo jakýmsi otevřením nové éry naděje pro lidstvo a znamenalo novou fázi v životě L. Rona Hubbarda. První náznaky toho, že se stane veřejně známou osobností, se objevily ihned po vydání *Dianetiky*. Přestože pan Hubbard původně plánoval po dokončení své knihy další expedici, ohlas veřejnosti na jeho dílo byl tak obrovský, že byl nucen změnit

tyto své plány. A tak místo aby zkoumal řecké ostrovy, záhy se ocitl před přeplněnými americkými halami a přednášel dianetiku. Právě v této době byla v městečku Elizabeth v New Jersey založena první Hubbardova dianetická výzkumná nadace, kam houfně přijížděli lidé ze Severní i Jižní Ameriky a Evropy, aby studovali nové techniky a dozvěděli se více o této metodě.

1951 - 1966

Založení scientologie

Znovuobjevení lidské duše

„Scientologii se podařilo dosáhnout cíle, který je cílem vyjádřeným všemi náboženstvími v průběhu psaných dějin, a sice osvobodit duši pomocí moudrosti.“

– L. Ron Hubbard

Výzkumy L. Rona Hubbarda pokračují, v březnu 1951 dokončuje další knihu, *Vědu*

o přežití. V této 500 stránkové práci vysvětluje podstatu myšlení a života, pomáhá čtenáři porozumět této podstatě a nabízí mu nové prostředky k předvídání lidského chování. Ústředním tématem knihy je Hubbardova tabulka lidského

hodnocení, popisující podrobně emocionální škálu jedinců a taktéž způsoby, jak dosáhnout nejvyšších úrovní, tudíž i definitivního přežití.

V roce 1951 napsal celkem šest knih a pokračoval ve výzkumu a zdokonalování technik dianetiky, kterými se mu podařilo vyřešit problémy lidské mysli. Mnoho otázek však nadále zůstávalo nezodpovězených, otázek, které si člověk klade od

kého náboženství

Hubbardova mezinárodní asociace scientologů (dole) se velmi rychle rozrostla ze zakládající členské základny v USA a Anglii na obrovský počet členů na každém kontinentu. Mezitím se Zakládající scientologická církev, založená ve Washingtonu, D. C. (dole), v březnu 1955 stala dějištěm organizačních mezníků pana Hubbarda a celé řady expanzí nového náboženství, k nimž od té doby dochází na celém světě.

„Slova nedokáží vyjádřit můj nehynoucí obdiv k panu L. Ronu Hubbardovi za to, že naplnil dávná proroctví a otevřel člověku cestu k duchovní svobodě.“

– Fumio Sawada, osmý ochránce tajemství Ju-itsu Šinto(nejstaršího japonského náboženství)

samého počátku historie.

„Čím více člověk bádá,“ napsal, „tím hlouběji chápe, že zde, v tomto stvoření nazvaném *Homo sapiens*, je příliš mnoho neznámého.“

A tak během jednoho a půl roku od vydání knihy *Dianetika: Moderní věda o duševním zdraví* se L. Ron Hubbard vydává na další výpravu – výpravu do sfér lidského ducha. Tato jeho badatelská cesta začala o mnoho

let dříve, když jako mladý muž cestoval po světě, aby našel odpovědi na otázky života, a spadá do období následujících tří desetiletí. A s kodifikací každého z jeho objevů se pomalu a jistě zrodila scientologie, která člověku poprvé nabídla cestu do vyšších úrovní vědomí, porozumění a schopností, po níž mohl jít každý.

Vzhledem k neodmyslitelné náboženské povaze díla pana

Hubbarda v těchto letech bylo nanejvýš přirozené, že ti, kdo ho obklopovali, se necítili být pouhými studenty nové filozofie, ale též studenty nového náboženství. A tak v roce 1954 vytvořili scientologové v Los Angeles první scientologickou církev. L. Ron Hubbard založil filozofii – první scientologové zase církev.

S přibývajícím počtem lidí, kteří se obeznámili s jeho zásadními

Celosvětový rozmach náboženství

„Cesta je osvětlená a trasy dostatečně zmapovány, abyste mohli podniknout výpravu do vlastní mysli a obnovit zde celý svůj zděděný potenciál, který není malý, jak je nám známo, ale velmi, velmi velký.“

– L. Ron Hubbard

objevy, začaly ve světě velmi rychle vznikat další církve – ve Spojených státech, v Kanadě, Austrálii, ve Velké Británii, v dalších evropských zemích a v Jihoafrické republice. Mezitím on prostřednictvím svých spisů a přednášek pomáhal předávat své objevy těm, kdo hledali odpovědi.

V roce 1959 se pan Hubbard a jeho rodina přestěhovali do Anglie, kde zakoupil panství Saint Hill Manor v East Grinstead v Sussexu. Toto panství mělo být následujících sedm let jeho domovem a stát se rovněž světovým centrem

Scientologické církve. Zde, kromě neustálého psaní a přednášení, začal intenzivně připravovat scientology z celého světa, aby jednou mohli po návratu do vlasti na oplátku učit další. V polovině šedesátých let se zabýval vývojem podrobného návodu, který by každému krok za krokem pomohl a umožnil dosáhnout stavů vyššího vědomí. Kodifikoval rovněž administrativní principy pro řízení scientologických církví – dílo, které pomohlo rozšířit scientologické hnutí na všechny kontinenty.

Od prvních dnů, které pan Hubbard strávil na starém kontinentu, se evropští scientologové snažili zprostředkovat praktický přínos scientologického náboženství obyčejnému člověku z ulice.

*Na panství Saint Hill Manor
jižně od Londýna se pan
Hubbard věnoval intenzivní
přípravě scientologů nejen
z Evropy, ale z celého světa, aby
se mohli vrátit do svých zemí
a učit ostatní.*

Jedna ze 437 přednášek L. Rona Hubbarda v Saint Hillu

V září 1966, v době, kdy byla scientologie zavedená jako jedno ze světových náboženství, rezignoval pan Hubbard na svou funkci výkonného ředitele církve a stáhl se ze správních rad všech církevních korporací, aby se

mohl plně věnovat výzkumům nejvyšších úrovní duchovního vědomí a schopností. Na prahu objevů, které byly doposud nepředstavitelné, vyrazil na moře, částečně i proto, aby mohl nikým nerušen pokračovat ve své práci.

1967 - 1986

Trvalý odkaz Řešení pro světlejší budoucnost

„Scientologické hnutí není
hnáno vpřed jediným mužem,
jeho hnací silou jsou
miliony lidí.

Jste-li zastáncem důstojnosti
a svobody lidského druhu, jste
scientologem srdcem, ne-li
svým jménem...

Věříme v lidstvo. Dokážeme
pomáhat člověku
a pomáháme člověku, zemím
a společností, v nichž žijeme.

Nejsme ‚jediným mužem‘. Jsou
nás miliony A jsme všude.“

– L. Ron Hubbard

Vzájemná úcta, tolerance a lidská práva pro všechny

L Ron Hubbard se znovu vydal na své cesty a na palubě lodi strávil následujících sedm let, zatímco svou pozornost věnoval stále se zhoršujícím problémům, kterým musela čelit společnost na konci šedesátých a počátku sedmdesátých let. V tomto období jeho života stojí za zmínku program na léčení drogových závislostí, který vyvinul a který je dnes

na základě studií odborníků v oboru na celém světě považován za neefektivnější. A právě v tomto období vyvinul i nejvyšší úroveň scientologie, zdokonalil její aplikaci, našel nové principy řízení a pokročil i na poli logiky.

Po návratu na suchou zem v roce 1975 pokračoval pan Hubbard ve svých cestách – nejprve z Floridy do Washingtonu, D. C., a Los Angeles,

než se nakonec usadil v obci La Quinta v jihokaliifornské poušti poblíž Palm Springs, která byla jeho domovem až do roku 1979. Tam, ve snaze nalézt nové způsoby, jak lépe zpřístupnit dianetiku a scientologii, připravil desítky výukových filmů na tato témata, aby vizuálně demonstroval řádnou aplikaci technických principů. Mnoho z těchto filmů i sám režíroval.

Protože ho již dlouho znepokojoval stále se zrychlující společenský úpadek, sepsal pan Hubbard v roce 1980 nenáboženský morální kodex vycházející ze zdravého rozumu. Tento kodex vyšel ve formě příručky a jeho titul zní *Cesta ke štěstí*.

Ve snaze objasnit své dílo řekl: „Když jsem četl noviny a pohyboval se ve společnosti, bylo nad slunce jasnější, že upřímnost a pravda již nemají v morálce dnešního člověka místo, které jim dříve patřilo. Lidé, a dokonce i malé děti ve škole, získali dojem, že vyšší morální principy jsou záležitostí minulosti. Dnešní člověk má v rukou mnoho nebezpečných zbraní. Postrádá však etické normy, které by mu pomohly zacházet s nimi patřičným způsobem.“

Za hlasitého potlesku společnosti a občanských skupin na celém světě se *Cesta ke štěstí* záhy rozšířila po celé planetě. Vzniklo celé hnutí, jehož účelem bylo šířit a využívat příručku k povznesení mravnosti a integrity člověka. Do dnešního dne bylo distribuováno více než 62 milionů výtisků a každým rokem vzniká poptávka na další milion výtisků.

V roce 1980 si pan Hubbard konečně našel čas, aby obnovil svou spisovatelskou kariéru. Při oslavách padesátého výročí své kariéry profesionálního spisovatele využil svou fenomenální energii k vytvoření díla *Bojiště Země: saga roku 3000*. Po tomto impozantním vědeckofantastickém románu následovalo desetisvazkové dílo *Mise na Zemi*, satirický pohled na slabosti naší civilizace. Všech jedenáct knih se stalo bestsellery nejen v žebříčku *New York Times*, ale i u čtenářů z různých zemí,

což je za sebou navazující série bestsellerů nesrovnatelná s žádným ze spisovatelů v historii.

Na počátku osmdesátých let, kdy se vrátil ke své vážnější práci a pokračoval ve výzkumu duchovního potenciálu člověka, cestoval pan Hubbard intenzivně po Kalifornii. V roce 1983 si vybral sídlo ve městě Creston poblíž San Luis Obispo. Zde dokončil svůj výzkum a zkompletoval technické podklady scientologie, jejichž vývoji zasvětil takřka celý svůj život.

Dnes jsou tyto materiály zaznamenány v desítkách milionů slov věnovaných tématu lidského ducha, které obsahují filozofii dianetiky a scientologie. Přes pětadvacet milionů slov obsažených v jeho přednáškách – tedy těch, která jsou zaznamenána na magnetofonových páskách – by stačilo k zaplnění více než jednoho sta svazků textu.

Ve skutečnosti je dost dobře možné, že dílo L. Rona Hubbarda je, co se literárního odkazu, záznamů výzkumů a dalších materiálů týče, rozsáhlejší než kterékoliv jiné dílo v oblasti filozofie, zkoumání ducha nebo náboženství. Všechny tyto materiály jsou dostupné všem, kdo touží zlepšit svůj život. Světem dnes koluje více než 150 milionů výtisků jeho knih (pozn.: k roku 2004).

Poté, co dokončil svůj výzkum a byl svědkem jeho expanze na pět světadílů a do více než 60 zemí, poté, co milionům lidí pomohl zlepšit jejich životy, opustil L. Ron Hubbard 24. ledna 1986 tento svět. Místo konce je však tato událost mezníkem ohlašujícím začátek neslýchané expanze scientologického náboženství do světa, zatímco stále více lidí se těší přínosu jeho technologií.

„[L. Ron Hubbard] vyvinul duchovní techniku, která vede k ‚osvobození‘ bytosti ... a k navrácení jejího úplného vědomí a duchovní svobody...“

– Urbano Alonso Galan,
teolog a filozof, někdejší ekumenický
poradce Vatikánu

L. Ron Hubbard

Formování 21. století prostřednictvím efektivních řešení

„Prošel jsem celý svět, abych studoval člověka s cílem porozumět mu. A právě člověk, nikoli má dobrodružství spojená s tímto hledáním, je tím nejdůležitějším... Mým životním záměrem nebylo vytvořit legendu o sobě samém. Jen jsem chtěl poznat člověka a porozumět mu.“
– L. Ron Hubbard

Jedním z mnoha důkazů stálé popularity pana Hubbarda je skutečnost, že jeho kniha *Dianetika: Moderní věda o duševním zdraví* dosáhla 38 let po svém prvním vydání něčeho nevídaného – v roce 1988 se opět dostala na vrchol žebříčku nejlépe prodávaných knih na seznamu *The New York Times*. I dnes ji můžete najít na seznamech bestsellerů kdekoli na světě a prodalo se jí více než dvacet jedna milionů výtisků.

Neméně dramatický byl vývoj popularity dalších objevů pana Hubbarda. Do dnešního dne například více než čtvrt milionu lidí přiznává, že byli osvobozeni od účinků drog pomocí jeho rehabilitačních metod v centrech po celé Evropě, Asii, Africe a Americe včetně největšího zařízení na léčbu drogových závislostí a školicího centra v americké Oklahomě.

Pro mnoho lidí na celém světě – jen v Jihoafrické republice jich jsou dva miliony – je jméno L. Rona Hubbarda synonymem gramotnosti a schopnosti naučit se kterémukoliv oboru díky jeho výzkumům na poli učení.

Jeho převratné objevy v oblasti administrativy umožnily tisícům pracovníků v průmyslu, obchodu a místní správě vnést na jejich pracoviště a do jejich týmů rozum a stabilitu.

Objevy pana Hubbarda na poli etiky každým dnem pomáhají vnést do životů lidí, jejich rodin, komunit a okolního prostředí nový řád. Téma, které bylo tolik matoucí po tak dlouhou dobu a které můžeme dnes vnímat z nové a jasnější perspektivy a s možností ho využít.

Miliony lidí dnes využívají jeho principů a denně přicházejí na to, že fungují. Například jeden primátor v Maďarsku využil administrativních objevů pana Hubbarda ke znovuoživení svého města; dále švédský diplomat, který technologii pana Hubbarda využívá k tomu, aby svým přátelům a kolegům pomáhal s jejich každodenními problémy; německý profesor, který Hubbardovu beletrii používá na svých hodinách literatury; a nakonec francouzský učitel, který objevy pana Hubbarda na poli výuky využívá jako pomůcku při výuce svých studentů.

Praktickým využitím těchto objevů je sen L. Rona Hubbarda, sen, který nejspíš shrnuje naděje

Sen L. Rona Hubbarda, sen, který nejspíš shrnuje naděje myslitelů všech dob – „civilizace zbavená šílenství, zločinců a války, kde schopní mohou prosperovat a poctiví lidé mohou mít svá práva a kde je člověk svobodný, aby mohl stoupat do vyšších sfér“ – se stává nejen možností, ale i skutečností.

myslitelů všech dob – „civilizace zbavená šílenství, zločinců a války, kde schopní mohou prosperovat a poctiví lidé mohou mít svá práva a kde je člověk svobodný, aby mohl stoupat do vyšších sfér“ – se stává nejen možností, ale i skutečností.

Ačkoliv je možné využívat přínosu scientologie bez důkladného poznání pana Hubbarda, nelze porozumět

tomuto muži bez pochopení scientologie – protože ta je výhradně jeho dílem.

Jednou za několik stovek či tisíc let se na Zemi objevuje génius, který lidstvo inspiruje, aby vykročilo směrem k lepšímu životu a lepší kultuře.

Jedním z takových géníů je L. Ron Hubbard, zakladatel scientologie.

Zjistěte si fakta

Série informačních brožur o scientologickém náboženství a jeho aktivitách

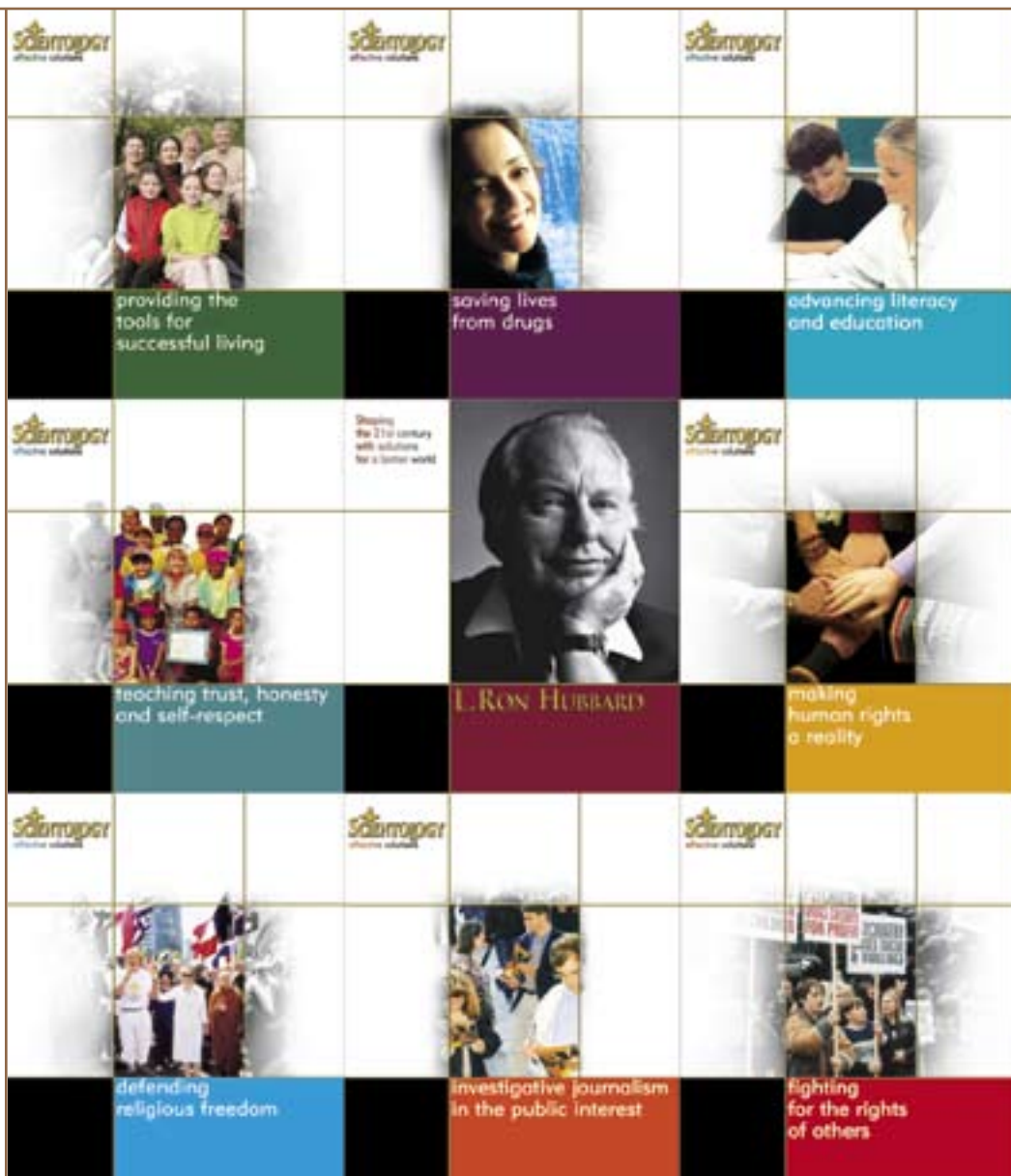
Toto je šestá ze série publikací věnovaných scientologické církvi. Tyto brožury, kterých je celkem dvanáct, jsou distribuovány široké veřejnosti v průběhu celého roku, po jedné každý měsíc.

Účelem této publikace, vydané Mezinárodní scientologickou církví, je reagovat na narůstající zájem veřejnosti o zakladatele scientologické církve L. Rona Hubbarda, autora efektivních technik a metod pomoci, které v rukou scientologů pomáhají zlepšovat životní podmínky na celém kontinentu.

Tato řešení a trvalé pozitivní výsledky, které přinášejí, se staly charakteristickým znakem tohoto nejrychleji se rozvíjejícího náboženského hnutí na Zemi.

Věříme, že informace o L. Ronu Hubbardovi uvedené v této brožuře nebudou jen zajímavé, ale také Vám dobře poslouží.

– Mezinárodní scientologická církev

Více informací

Chcete-li získat více výtisků této brožury nebo jiné brožury ze série, kontaktujte nás, prosím, na následující adrese:

Public Affairs Director
Church of Scientology International
Evropská kancelář pro veřejné záležitosti a lidská práva
Rue de la Loi 91
1040 Brussels, Belgium
Tel.: +32 2231 1596
Fax: +32 2280 1540
E-mail: csiofficedir@scientology-europe.org

Případně kontaktujte ředitele pro styk s veřejností na následujících adresách:

EVROPA

Dianetické centrum Praha
Jindřišská 7
110 00 Praha 1
Tel.: 221 111 131
E-mail: info@scientologie.cz
Church of Scientology Europe
Store Kongensgade 55
1264 Copenhagen K, Denmark
Scientology Kerk
Amsterdam
Nieuwezijds Voorburgwal
116-118
1012 SH Amsterdam,
Netherlands

Dianetics & Scientology Centre
Patisson 200
11256 Athens, Greece

Church of Scientology
of Budapest
Leonardo da Vinci U. 8-14,
1082 Budapest, Hungary

Church of Scientology Religious
Education College, Inc.
Saint Hill Manor
East Grinstead, West Sussex
England, RH19 4JY

Asociación Civil de Dianética
Iglesia de Cienciología
C/ Montera 20 1º Dcha.28013
Madrid, VSpain

Chiesa Nazionale
di Scientology d'Italia
Via Cadorna 61
20090 Vimodrone
Milano, Italy

Church of Scientology
of Moscow
Hubbard Humanitarian Center
Borisa Galushkina St. 19A
129301 Moscow, Russia

Scientology Kirche
Deutschland e.V.
Beichstraße 12
80802 Munich,
Germany

Scientologikirken Oslo
Storgata 17 0184 Oslo, Norway

Association Spirituelle
de l'Eglise de Scientology
d'Île-de-France
7, Rue Jules César
75012 Paris, France

Scientologi Kyrkan
Reimersholmsgatan 9
S-117 40 Stockholm, Sweden

Scientology Kirche Österreich
Capistrangasse 4
1070 Vienna, Austria

Scientology Kirche
Freilagerstrasse 11
8047 Zürich, Switzerland

AUSTRÁLIE, NOVÝ ZÉLAND A OCEÁNIE

Church of Scientology of Sydney
201 Castlereagh Street, Sydney,
New South Wales, Australia 2000

SEVERNÍ AMERIKA, KANADA

Church of Scientology of Toronto
696 Yonge Street, Toronto,
Ontario, M4Y 2A7 Canada

SPOJENÉ STÁTY

Founding Church of Scientology
of Washington, D.C.
1701 20th Street N.W.
Washington, D.C. 20009

LATINSKÁ AMERIKA

Federación Mexicana de
Dianética Calle Puebla #31
Colonia Roma, México, D.F.
C.P. 06700, México

JIŽNÍ AFRIKA

Church of Scientology
of South Africa
6th Floor Budget House
130 Main Street
Johannesburg 2001

Leden 2004:

Poskytujeme nástroje k úspěšnému životu

Únor 2004:

Zachraňujeme životy před drogami

Březen 2004:

Podporujeme gramotnost a vzdělanost

Duben 2004:

Poskytujeme efektivní pomoc komunitě

Květen 2004:

Učíme o důvěře, čestnosti a sebeúctě

Červen 2004:

*L. Ron Hubbard: Formování 21. století
prostřednictvím řešení pro lepší svět*

Červenec 2004:

Činíme z lidských práv skutečnost

Srpen 2004:

Ochránujeme právo veřejnosti na informace

Září 2004:

Bráníme náboženskou svobodu

Říjen 2004:

Investigativní žurnalistika v zájmu veřejnosti

Listopad 2004:

Bojujeme za práva ostatních

Prosinec 2004:

Scientologická církev – pohled vpřed

*Chcete-li některou z těchto brožur
stáhnout z internetu tak, navštivte
stránky lon.hubbard.org.*

„MOU FILOZOFIÍ JE,
ŽE ČLOVĚK BY SE MĚL
PODĚLIT O VŠECHNU
MOUDROST, KTEROU
DISPONUJE, MĚL BY
POMÁHAT OSTATNÍM, ABY
SI DOKÁZALI POMOCI SAMI,
A MĚL BY POKRAČOVAT VE
SVÉ CESTĚ I PŘES NEVLÍDNÉ
POČASÍ, PROTOŽE NĚKDE
VEPŘEDU NA NĚJ VŽDY
ČEKÁ KLIDNÁ OBLOHA.“

– L. RON HUBBARD